

Markus Körner i TU Darmstadt

Innan avresa

Jag är född och uppvuxen i Stockholm, och har bott här hela mitt liv. Trots att jag varit ute och rest en del, kände jag att jag hade mått bra och utvecklats av ett ombyte av hemmiljö.

Båda mina föräldrar är halvtyska, vilket gör mig halvtysk (eller två fjärdedelar haha, vilket du vill). Det arvet var något jag ville utforska, och eftersom Tyskland är ett land i framkant vad gäller teknik och ingenjörskonst, var valet av land för mig ganska självklart.

I val av universitet gick jag mycket efter hur strukturerad hemsidan för universitet var/verkade, och hur lätt det var att hitta nödvändig information osv. Jag vill inte smutskasta något universitet, men jag hoppas för TU Berlins egen skull att de uppdaterat den html-programmerade hemsidan, eller i alla fall att andra förstår mer av den än jag haha... Karlsruhe och Darmstadt fick jag bäst intryck av, och eftersom en av mina vänner besökt Darmstadt och tyckte det varit fint, samt att mamma berättade att jag blivit till där i närheten, valde jag det universitet. Jag skulle "back to my roots".

Figur 1. Darmstadt Hauptbahnhof

På höstterminen inför resan gick jag KTH:s kurs i Tyska A2, eftersom det var den lägsta obligatoriska nivån för att beviljas en studieplats på TU Darmstadt. Dessutom kunde jag väl där i Tyskland, få en introduktionskurs (à 6hp) innan terminen börjat, så jag hoppades att kunna klara mig trots att alla mina kurser skulle vara på tyska.

Valet av kurser var lite pilligt, eftersom jag behövde läsa alla kursbeskrivningar på tyska och översätta för att få till olika Erasmus- och KTH-papper. Men det gick bra, TU Darmstadt hade massor av kurser som var knutna till mitt program.

Något som dock försvårade processen var det faktum att man har sommar- och vintertermin i Tyskland istället för vår och höst som i Sverige. Det gjorde att jag hade mitt "sommarlov" mellan tentorna i P2 och början av mars, då tyskkursen skulle börja. Men eftersom den gav 6hp och jag skulle läsa 24 under den normala tiden där (april-september) var det lite struligt med CSN, särskilt eftersom det inte fanns någon guide att följa eller särskilda hänvisningar för vad man skulle göra. Det löste sig typ till slut, men nu har fler veckor dragits eftersom jag enligt dem inte läst 100%. Det kanske skulle kunna undvikas genom att ringa och prata med dem, och genom att ställa bättre frågor än jag gjorde, men det var lite pilligt, så detta kan vara bra att känna till.

Jag fick mycket hjälp annars av utbyteskoordinatorerna, vilket jag verkligen uppskattat. Visum, försäkring och så var inga problem överhuvudtaget.

Figur 2. Biblioteket på Stadtmitte-campusen.

Ankomst

TU Darmstadt hade som sagt en introkurs i tyska, som skulle gå samtidigt som de s.k. "Experience weeks" – motsvarigheten till mottagning, en månad innan terminen började.

Så i början av april tog jag flyget ned till Frankfurts flygplats (FRA) och åkte vidare med tåget över centralstationen och sen till Darmstadt. Resan städerna emellan tar mellan 20 och 40 min, beroende om du åker med lokaltåget S3 eller hoppar på något långdistanståg.

ESN (Erasmus Student Network) Darmstadt och TUTOR International var två organisationer som båda hade en del olika event man kunde gå på, och som fortlöpte under terminen.

Introduktionskursen hjälpte också väldigt mycket med tyskan, nötrandet varje dag, och att man fick nya kompisar. Under den tiden var vi bara på det Campus som låg i mitten av staden (Stadtmitte), och sedermera kom jag att läsa kurser framför allt på det andra campuset 15-20 minuter därifrån med buss/spårvagn, Lichtwiese. Kollar man på kurskompendiet kan man se var kurserna går; leta efter SM (Stadtmitte) eller LW (Lichtwiese).

Ekonomi

Efter att ha fyllt i massa papper och så, erhöll jag Erasmusstipendiet, eller rättare sagt 70% av det. Resten skulle jag få när (/om?) jag kom tillbaka. Jag har redan förklarat att CSN-situationen var krånglig, men jag fick ju tillslut pengar.

Jag är dock glad att jag hade lite sparat, så jag slapp fråga mamma om lån.

Innan jag åkte hade jag bilden av att levernet i Tyskland skulle bli mycket billigare än i Sverige, egentligen mest baserat på känsla, men också bekräftat av de tyska utbytesstudenterna på KTH. Det blev dock inte fallet, inte för att jag drack mycket mer öl (haha), utan bara att jag i efterhand kunnat konstatera att priserna i de flesta kategorier var mer eller mindre desamma.

För att räknas som TU Darmstadt-student och kunna registrera sig på kurserna behövde man betala en nödvändig(!) registreringsavgift på ca 2000 kr, vilken kan vara bra att känna till.

I anslutning till tyska universitet finns det vanligtvis en skolrestaurang kallad *Mensa*, så även här. Där kostar en maträtt 20-40 kr, med tillval för dricka och salladsbuffé. Detta var standardlunchen. Själv brukade jag för det mesta äta middagen ute, och då oftast på *Café Chaos*. Deras kaffe var dock ganska dåligt, så som tur var fanns det ett café (*221 qm*) precis vid Stadtmitte-campuset som hade stans bästa och billigaste kaffe, så där kom jag också att hänga en hel del(!).

Figur 3. Café Chaos en vanlig kväll.

Figur 4. Min standardvy på 221 qm. Deras kakor var gratis 😊

Boende

Jag blev erbjuden boende via motsvarigheten till THS-kåren (Studierendenwerk) mellan terminens början och dess slut, dvs 1 april – 30 september. Ett av kraven var att man var tvungen att skriva under på att man skulle hyra hela perioden, men eftersom jag hade hört att bostadsläget där var ganska dåligt (=typ likt det i Stockholm), tog jag erbjudandet. Det var dyrare än mitt korridorssrum här i Stockholm, men det var samtidigt inget orimligt pris.

Figur 3. Studentboendet vid Hochschulstadion

Väl på plats visade det sig att de kände till situationen med de förskjutna terminerna, så Erasmus-studenter behövde inte betala för sista månaden i o m att de/vi så ofta åkte hem innan dess. Tummen upp!

Studierendenwerk (motsvarigheten till THS) hade också sina tentakler ute och jag vet att iallafall någon av de andra utbytesstudenterna fick boende genom dem på plats.

Universitetet och studierna

Det är två stora skillnader i upplägg mellan KTH och TUD.

Den första är terminsupplägget; istället för att dela in en termin i två perioder med två kurser vardera, läser man på TUD alla kurser parallellt under hela terminen. Dessutom var de största kurserna på 6 ECTS-poäng (motsvarande HP) vilket gör att man också måste läsa fler kurser samtidigt, som minst $30/6=5$ st.

Den andra stora skillnaden är upplägget i innehåll; på KTH tycker jag ofta att man läser i ett väldigt snabbt tempo, utan att alltid förstå vad det är man gör även om man kan räkna på det rent matematiskt. I Tyskland läser man mer som jag tycker man borde göra; i ett långsammare tempo, där fokus istället är på förståelse. Det innebar för mig dock en stor omställning, och jag kände att jag behövde gå tillbaka och lära mig grunderna för att kunna förstå varför man gjorde som man gjorde på föreläsningarna. Dessutom var alla kurser jag valt på tyska.

Detta gjorde sammantaget att jag hade väldigt mycket att göra rent innehållsmässigt, och eftersom jag läste hela 7 kurser parallellt hade jag hela tiden saker och/eller uppgifter att göra, något som gjorde att jag i slutet bara klarade motsvarande 15 hp.

Tydligt är det också ovanligt att en tysk civilingenjörstudent läser 30 hp per termin.

Figur 4. Undervisningsbyggnad vid LW.

Figur 5. Plugg i trapphuset i samma byggnad.

Kurser

En sak som är viktig att förstå för tillgodoräkandet av kurser är att man måste läsa åtminstone lika många poäng på den motsvarande kursen på utbytet som den på KTH. Detta innebär dock, i o m att kurserna är på motsvarande antingen 3 eller 6 hp, att man behöver läsa 9 hp för att tillgodoräkna sig en vanlig KTH-kurs, varmed man med största sannolikhet inte kan få utbytesterminen att motsvara den man hade gått på KTH.

Som tur var, kan man i min master (TCAEM) läsa upp till 30 helt valfria poäng. Samtliga de 15hp jag fick tog på utbytet räknas som valfria.

Introduktionskursen var på 6hp och fick ingå i mitt Learning Agreement.

Utöver den läste jag ytterligare ($2 \cdot 3 = 6$) hp tyska, och tillsist en kurs i Holzbau (=Träbygge).

De resterande 15 hp jag hade planerat klarade jag inte av, för att jag antingen fick underkänt på tentan eller missade en inlämningsuppgift.

Ett tips är att inte hänga upp sig så mycket på huruvida kurserna motsvarar det man bör läsa på KTH, utan snarare fokusera på huruvida man tror sig klara av den kursen tillsammans med de andra.

Figur 6. Darmstadt Staatstheater

Staden och landet

Alla var alltid hövliga och vänliga, särskilt lärarna och andra arbetande man träffade från TUD. På Erasmus-avdelningen hörde jag t. ex. en gång ”*Sei schneller; der Swedischer ist hier!*” (= ”Var snabbare, svensken (i singular...!) är här!”).

Generellt sett var människorna lite mer öppna, folk i matbutiken var trevliga och ofta skämtsamma, mer så än i Sverige, där standarden är ”*Bra så? ... Hejdå.*” Också undervisningsklimatet var mer personligt; klasserna var mindre och lärarna sade ofta något som fick alla att skratta. För det mesta förstod jag orden, men tyvärr inte det roliga haha.

Fritid och sociala aktiviteter

Det fanns en hel del sportkurser man kunde gå genom universitetet och jag bodde nära Hochschulstadion, där det fanns både löparbana och simbassäng som man fick gratis access till. Det gjorde att jag kom att träna mycket under min vistelse i Darmstadt.

I övrigt kollade jag mycket på dokumentärer, umgicks med de vänner jag hade, gick på konserter osv. När jag tröttnade på utbudet på saker att göra i Darmstadt började jag åka in till Frankfurt allt oftare och utforska staden där, ibland också Mainz. Det var också då jag insåg att jag är mer av en storstadsmänniska.

Figur 7. Operan i centrala Frankfurt.

Figur 8. På en kulle i Mainz.

En stor sak, som kom att prägla utbytesterminen mycket dock, var ensamhet. I början av utbytet, under mottagningsveckorna, hade jag några få vänner som gick i samma tyskkurs som jag, vilka jag umgicks med, utforskade stan osv. Jag kände dock att jag längtade till att få börja de riktiga kurserna och träffa andra som skulle läsa samma kurser som jag, prata om plugg och sånt.

När dessa kurser väl började visade det sig svårare än vad jag tidigare trott att hitta nya vänner. Nästan alla studenter hängde redan i små klickar och verkade inte särskilt nyfikna på att se ett nytt ansikte, som dessutom visade sig vara utbytesstudent. Jag kände också att det fanns lite av en språkbarriär, så för det mesta umgicks jag med vännerna från intro-tiden, men i mindre utsträckning.

Tyskar sägs vara motsatsen till amerikaner; hårda på utsidan men mjuka på insidan. Eftersom mina redskap att genomtränga den hårda ytan inte visade sig vara tillräckligt många, var jag glad att i två kurser delas in i projekt med andra studenter. Detta gjorde att jag fick kontakt med och började umgås med fler personer, men på det stora hela kände jag mig ganska ensam.

Figur 9. Gata 10 minuter från mitt hem

Rekommendationer och övriga reflektioner

I tillbakablick känner jag att jag inte ångrar mitt utbyte eller val av universitet, men framför allt för att jag vet hur jag tänkte. Hade jag åkt idag hade jag valt någon större stad, som Berlin eller München.

Jag tyckte som sagt det var svårt att deala med ensamheten som utbytesstudent, och oavsett vart om man åker till TUD eller annat universitet så måste man våga ta mer kontakt med folk och gå på saker, även om man inte vågar. Jag önskar att jag hade gjort det mer, och ser ändå mig själv som en ganska social person.

Figur 12. Mindre Darmstadt-gata

Figur 13. Längan från hemmet mot TUD